

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Zwolle, van 20 februari 2009 in zaak nr. 09/3310 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 1 februari 2009 is (hierna: de vreemdeling) in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 20 februari 2009, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle (hierna: de rechtbank), het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, de opheffing van de maatregel van bewaring met ingang van 18 februari 2009 bevolen en de vreemdeling schadevergoeding toegekend. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 27 februari 2009, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In de eerste grief klaagt de staatssecretaris dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat de periode tussen het claimakkoord van 11 februari 2009 en de geplande overdracht aan de Duitse autoriteiten op 18 februari 2009 van onvoldoende voortvarend handelen van de staatssecretaris getuigt, dat, nu de vreemdeling over land kan worden overgedragen aan een aangrenzend land, niet valt in te zien dat sinds het claimakkoord zeven dagen nodig zijn geweest voor de overdracht en dat niet is gebleken dat de staatssecretaris heeft onderzocht of een eerdere overdracht mogelijk was.

Daartoe betoogt de staatssecretaris, samengevat weergegeven, het volgende. De rechtbank heeft, door aldus te overwegen, niet onderkend dat het niet mogelijk was de vreemdeling eerder over te dragen. Omdat bij de overdracht van een vreemdeling aan een andere lidstaat van de Europese Unie (hierna: de EU), afgezien van organisaties als vlieg- en vervoersmaatschappijen, verschillende overheidsorganen betrokken zijn, is het noodzakelijk een vooraf vastgestelde uitvoeringsprocedure te volgen. Bij deze procedure wordt ernaar gestreefd de overdracht van een vreemdeling binnen veertien werkdagen na ontvangst van een claimakkoord af te ronden, waarbij eventuele bijzonderheden deze termijn kunnen verlengen. Die procedure is niet onredelijk. De vreemdeling is zeven dagen na de ontvangst van het claimakkoord overgedragen. Dat is eerder dan gebruikelijk. Van het onbenut laten van een eerdere concrete uitzettingsmogelijkheid is geen sprake. De rechtbank had dan ook dienen te oordelen dat hij voldoende voortvarend heeft gehandeld, aldus de staatssecretaris.

2.1.1. De vreemdeling is op 1 februari 2009 in bewaring gesteld. Op woensdag 11 februari 2009 hebben de Duitse autoriteiten het verzoek haar terug te nemen ingewilligd. De volgende dag is zij overgeplaatst naar

Uitzetcentrum Zestienhoven. Op woensdag 18 februari 2009 is de bewaring van de vreemdeling opgeheven en is zij aan de Duitse autoriteiten overgedragen.

2.1.2. Niet in geschil is dat de staatssecretaris tot de ontvangst van het claimakkoord op 11 februari 2009 voldoende voortvarend aan de overdracht van de vreemdeling heeft gewerkt. In het hoger-beroepschrift heeft de staatssecretaris een overzicht gegeven van de handelingen die in het algemeen worden verricht in de periode tussen de ontvangst van een claimakkoord van de autoriteiten van een andere EU-lidstaat en de feitelijke overdracht van de desbetreffende vreemdeling aan die lidstaat. Volgens dat overzicht, voor zover thans van belang, diende de staatssecretaris in het geval van de vreemdeling na ontvangst van het claimakkoord te onderzoeken of van dit akkoord gebruik kon worden gemaakt, het vervoer van de vreemdeling te regelen, de Duitse autoriteiten ten minste drie werkdagen vóór de datum van de feitelijke overdracht daarvan op de hoogte te stellen en de grensbrigade van de Koninklijke Marechaussee en het Gemeenschappelijk Grens Coördinatiecentrum te Goch in Duitsland te informeren.

Voor het oordeel dat met voornoemde handelingen, bezien in het licht van het belang bij een ordelijke afwikkeling van de overdracht, geen redelijk doel is gediend dan wel deze geen reële betekenis hebben, bestaat geen grond. Daarbij dient in aanmerking te worden genomen dat de staatssecretaris bij de realisering van de overdracht mede afhankelijk is van de ter zake daarvan door de desbetreffende andere EU-lidstaat gestelde eisen. Bovendien heeft de staatssecretaris, door te bewerkstelligen dat de feitelijke overdracht van de vreemdeling binnen vijf werkdagen na de ontvangst van het claimakkoord kon plaatsvinden, er blijk van gegeven dat bij de toepassing van het voor de effectuering van overdrachten gehanteerde protocol tevens rekening is gehouden met de concrete omstandigheden die zich in dit geval voordeden. De staatssecretaris heeft dan ook, anders dan de rechtbank heeft geoordeeld, de overdracht van de vreemdeling met gepaste voortvarendheid ter hand genomen.

De grief slaagt.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Hetgeen overigens in het hoger-beroepschrift is aangevoerd, behoeft geen bespreking.

2.3. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het beroep van de vreemdeling tegen het besluit van 1 februari 2009 van de staatssecretaris alsnog ongegrond verklaren. Aan de in deze uitspraak niet besproken bij de rechtbank voorgedragen beroepsgrond komt de Afdeling niet toe. Over die grond is door de rechtbank uitdrukkelijk en zonder voorbehoud een oordeel gegeven, waartegen in hoger beroep niet is opgekomen. Evenmin is sprake van een nauwe verwevenheid tussen het oordeel over die grond, dan wel onderdelen van het bij de rechtbank bestreden besluit waarop deze betrekking heeft, en hetgeen in hoger beroep aan de orde is gesteld. Deze beroepsgrond valt thans dientengevolge buiten het geding. Er is geen grond voor schadevergoeding.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 20 februari 2009 in zaak nr. 09/3310;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond;
- IV. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. H. Troostwijk en mr. R. van der Spoel, leden, in tegenwoordigheid van mr. J. van de Kolk, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

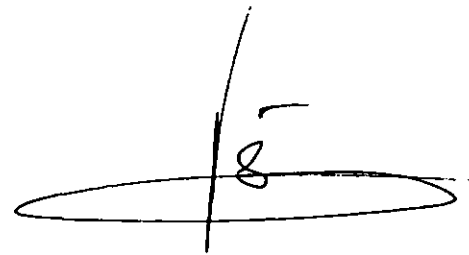
w.g. Van de Kolk
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 8 april 2009

347-551.

Verzonden: 8 april 2009

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line underneath.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

+31 26 4460005

Model M110-A Maatregel van bewaring

V-nummer
IND-nummer

Piketadvocaat : E. Derksen Tel: 06-28085105

De ondergetekende, zijnde ambtenaar belast met het toezicht op vreemdelingen, dan wel grensbewaking, tevens Hulpofficier van Justitie, gelet op artikel 59 Vreemdelingenwet 2000 en de artikelen 5.2 en 5.3 Vreemdelingenbesluit 2000 legt met het oog op de uitzetting aan de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam :
Voorna(n)m(en) :
Geboortedatum :
Geslacht : Vrouwelijk
Geboorteplaats :
Geboorteland : Kososvo
Nationaliteit : Burger van Kososvo

0902-03-1029

12 FEB 2009

24/1 38V

de maatregel van bewaring op zoals bedoeld in:

- artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000;
- artikel 59, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vreemdelingenwet 2000;
- aanvraag artikel 1 c van de Vreemdelingenwet 2000;
- aanvraag regulier

deze maatregel wordt gevorderd door*:

- het belang van de nationale veiligheid, omdat
- het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat de vreemdeling zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat de vreemdeling:
  - verdacht wordt van het plegen van een misdrijf
  - veroordeeld is terzake misdrijf
  - ongewensd verklaard is
  - niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het Vreemdelingenbesluit
  - zich niet aangemeld heeft bij de korpschef
  - zich niet gehouden heeft aan zijn verrektermijn
  - gebruik maakt/maakte van een vals/vervalst document
  - zich bedient van een of meerdere aliasen
  - geen vaste woon-/verblijfplaats heeft
  - oorder niet rechtmatig in Nederland verbleven heeft
  - niet beschikt over voldoende middelen van bestaan om in zijn levensonderhoud te voorzien en/of om zijn terugreis te bekostigen
  - overige reden(en): In 1996 in Duitsland in de asiel procedure gezeten. In 2008 in Zweden in de asiel procedure gezeten. In 2009 in Duitsland asiel aangevraagd. Dublinclaim
- wegens toepassing van art. 59, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, omdat de voor terugkeer noodzakelijke beschelden voorhanden zijn, dan wel binnen korte termijn voorhanden zullen zijn.

De maatregel is opgelegd :

Plaats: Arnhem Datum: 1-2-2009 Tijd: 22:30 uur

Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
de hulpofficier van justitie.

A.J. Thijssen,
Adjutant onderofficier der Koninklijke Marechaussee.

Handtekening:

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

7

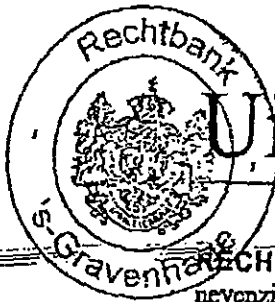
+31 26 4460005

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 5126736. Hierbij dient - bij voorkeur - gebruik te worden gemaakt van het model beroepsschrift, zie "www.rechtspraak.nl".

* Slechts invullen bij inbewaaringstelling op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a of b, van de Vreemdelingenwet 2000.

038 888 4730

AFSCHRIFT

Uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE
nevenzittingsplaats Zwolle

Sector Bestuursrecht, Enkelvoudige Kamer voor Vreemdelingenzaken
Registratienummer: Awb 09/3310

Uitspraak op het beroep tegen de bewaring op grond van artikel 59 Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)
in het geding tussen:

geboren op
van Albanese nationaliteit,
IND dossiernummer 0902.03.1029,
raadvrouw mr. M.C.A. Nijenhuis-Schoutsen,
eiseres;

en

De Staatssecretaris van Justitie,
vertegenwoordigd door mr. D.A. Riezbos,
ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND),
verweerder.

1. Procesverloop

Op 1 februari 2009 is eiseres, die geen rechtmatig verblijf in Nederland heeft, met het oog op de uitzetting in bewaring gesteld omdat het belang van de openbare orde de inbewaringstelling vordert (artikel 59, eerste lid aanhef en onder a, Vw 2000).

Op 2 februari 2009 heeft eiseres tegen de maatregel van bewaring beroep ingesteld. Het beroep strekt tevens tot een verzoek om toekenning van schadevergoeding.

Het beroep is behandeld ter zitting van 16 februari 2009. Eiseres is verschenen, bijgestaan door haar raadvrouw. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2. Overwegingen

Eiseres heeft aangevoerd dat verweerder had kunnen volstaan met een lichter middel dan de maatregel van bewaring. Voorts heeft verweerder onvoldoende voortvarend gehandeld omdat zij eiseres al eerder hadden kunnen overdragen aan de Duitse autoriteiten.

Uit een telefoonnotitie van 12 februari 2009 volgt dat op 4 februari 2009 een claimverzoek tot terugname van eiseres is verzonden naar de Duitse autoriteiten. Op 11 februari 2009 is bericht ontvangen dat zij akkoord gaan met de terugname van eiseres.

038 888 4730

Awb 09/3310

blad 2/4

Op 18 februari 2009 zal eiseres via een landoverdracht worden overgedragen aan de autoriteiten van Duitsland.

De rechtbank volgt eiseres niet in de stelling dat verweerder had kunnen volstaan met een lichter middel. Eiseres beschikt niet over een geldig reisdocument, zodat zij niet zelfstandig kon terugkeren naar Duitsland. Voorts kon eiseres kon worden geclaimd bij de Duitse autoriteiten.

Naar het oordeel van de rechtbank getuigt de periode tussen het claimakkoord en de geplande vlucht op 18 februari 2009 van onvoldoende voortvarend handelen van verweerder. Nu het gaat om een aangrenzend buurland en eiseres via een landoverdracht kan worden overgedragen, valt niet in te zien dat zeven dagen nodig zijn geweest voor de overdracht sinds het claimakkoord. Niet is gebleken dat verweerder heeft onderzocht of een eerdere overdracht mogelijk was.

Het beroep zal gegrond worden verklaard en de opheffing van de bewaring zal worden bevolen per 18 februari 2009.

Naar het oordeel van de rechtbank zijn er, alle omstandigheden, waaronder de levensomstandigheden van eiseres, in aanmerking genomen, gronden van billijkheid aanwezig om hem ten laste van de Staat een schadevergoeding toe te kennen vanaf 11 februari 2009 omdat vanaf die dag eiseres had kunnen worden overgedragen. Daarom zal een schadevergoeding worden toegekend van €80,- per dag voor de dagen die eiseres vanaf 11 februari 2009 heeft doorgebracht in het huis van bewaring. Dit betekent dat een schadevergoeding van € 560,- zal worden toegekend.

038 888 4730

Awb 09/3310

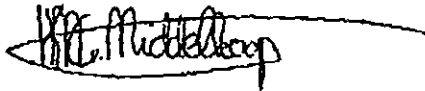
blad 3/4

3. Beslissing

De rechtbank:

- verklaart het beroep gegrond;
- beveelt de opheffing van de bewaring met ingang van 18 februari 2009;
- kent aan eiser ten laste van de Staat der Nederlanden een vergoeding toe van € 560,-;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten ad € 644,- onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden als rechtspersoon die deze kosten aan de griffier van deze rechtbank moet vergoeden.

Deze uitspraak is gedaan door mr. G.M.J. Vijftigschild en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van K.M.C. Zijlstra-van Middelkoop als griffier op **20 FEB 2009**

Afschrift verzonden op: **20 FEB 2009**

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak binnen een week na verzending daarvan hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.

Artikel 85:1v 2000 bepaalt dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Algemene wet bestuursrecht (herstel verzuim) is niet van toepassing.

VOOR AFSCHRIFT CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE
RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

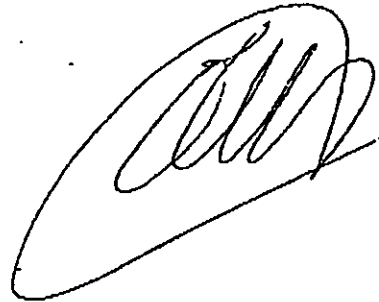
038 888 4730

Awb 09/3310

blad 3/3

~~De voorzitter van de rechtbank te 's-Gravenhage beveelt de tenuitvoerlegging van de in deze uitspraak toegekende schadevergoeding ten bedrage van € 560,-.~~

Aldus gedaan op 19 februari 2009 door mr. G.M.J. Vijftigschild, fungerend voorzitter.

Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE
INGEKOMEN
27 FEB 2009
ZAAKNR.
AAN:
BEHANDELT

Hoger beroepschrift vreemdelingenzaken

Van:

de Staatssecretaris van Justitie
te 's-Gravenhage
appellant
gemachtigde: A. van de Burgt
ambtenaar ten departemente

Tegen:

de uitspraak van de rechthank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Zwolle
van 20 februari 2009
met kenmerk Awb 09/3310

Inzake:

de vreemdeling:
met IND-kenmerk: 0902.03.1029
aan te duiden als verweerder
gemachtigde: mr. drs. M.C.A. Nijenhuis-Schoutsen
advocaat te Velp

Procesvertegenwoordiging
Zwolle
Zuiderzeelaan 43-51
8017 JV Zwolle

Postbus 40052
8004 DB Zwolle

D.A. Rijzebos
038 - 888 6462

1 Inleiding

De Staatssecretaris van Justitie komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 20 februari 2009, verzonden op diezelfde dag, met kenmerk Awb 09/3310 (*productie 1*), in welke zaak de rechtbank het beroep gericht tegen het besluit van 1 februari 2009 gegrond heeft verklaard, de opheffing van de maatregel van bewaring heeft bevolen, het verzoek om schadevergoeding toe te kennen heeft toegewezen en de Staatssecretaris heeft veroordeeld in de proceskosten.

2 Achtergronden

- 2.1 Bij besluit van 1 februari 2009 heeft de Staatssecretaris aan de vreemdeling hierna verweerder, een maatregel van bewaring opgelegd ex artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw).
- 2.2 Bij de thans bestreden uitspraak heeft de rechtbank het door verweerder ingestelde beroep tegen de oplegging van de maatregel van bewaring gegrond verklaard.
- 2.3 Op 18 februari 2009 is de maatregel van bewaring opgeheven in verband met effectuering van de uitzetting (*productie 2*).

3 Standpunt van de Staatssecretaris van Justitie

- 3.1 De Staatssecretaris is van oordeel dat het besluit van 1 februari 2009 rechtens juist is. Met het oog daarop had het beroep tegen dit besluit ongegrond dienen te worden verklaard.
- 3.2 De Staatssecretaris heeft drie grieven tegen de uitspraak.

Grief 1:

- 3.3 Ten onrechte overweegt de rechtbank in de derde alinea op pagina 2 van de bestreden uitspraak:

"Naar het oordeel van de rechtbank getuigt de periode tussen het claimakkoord en de geplande vlucht op 18 februari 2009 van onvoldoende voortvarend handelen van verweerder. Nu het gaat om een aangrenzend buurland en eiseres via een landoverdracht kan worden overgedragen, valt niet in te zien dat zeven dagen nodig zijn geweest voor de overdracht sinds het claimakkoord. Niet is gebleken dat verweerder heeft onderzocht of een eerder overdrachtmogelijk was."

Toelichting op de eerste grief:

- 3.4 De Staatssecretaris is van oordeel dat de rechtbank ten onrechte heeft goordeeld dat appelland onvoldoende voortvarend heeft gehandeld, door de periode vanaf het akkoord tot overname op 11 februari 2009 tot het moment van uitzetting en overdracht op 18 februari 2009 als te lang te beoordelen. De Staatssecretaris is hierbij van oordeel dat de rechtbank de praktische uitvoering van de gecontroleerde verwijdering heeft miskend. Hiertoe is het volgende redengevend.

- 3.5 Allereerst wordt opgemerkt dat het claimverzoek tot terugname van verweerder geschiedde op grond van artikel 16, eerste lid, aanhef en onder c, van de Verordening (EG) nr 343/2003 van de Raad van 18 februari 2003 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat door een onderdaan van een derde land bij één van de lidstaten wordt ingediend (*Publicatieblad nr. L050 van 25 februari 2003, blz 0001-0010*) (hierna: Verordening). De daarop volgende uitzetting van verweerder, zoals deze heeft plaatsgevonden op 18 februari 2009, geschiedde in het kader van de genoemde Verordening.
- 3.6 Voor de duidelijkheid en inzichtelijkheid van de praktische uitvoering van een gecontroleerde uitzetting en overdracht van een Dublinclaimant aan één van de buurlanden wordt in zijn algemeenheid het volgende overzicht geschetst.
1. Na ontvangst van het claimakkoord van de autoriteiten van de andere lidstaat wordt – afhankelijk van het tijdstip van ontvangst van het akkoord – deze instemming dezelfde werkdag of de daarop volgende werkdag opgevoerd in het geautomatiseerde systeem van de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND), het zogenoemde INDIS en in het soortgelijke systeem van de Dienst Terugkeer & Vertrek (DT&V), het zogenoemde ISTV;
  2. Uiterlijk één werkdag na het ontvangen van het claimakkoord wordt het dossier inhoudelijk beoordeeld door de afdeling Overdrachten van unit Dublin van de IND te Zevenaar. De voorwaarden zoals gesteld door het ontvangende land en eventuele medische aspecten zijn hierbij aan de orde. Tevens wordt beoordeeld of bij de uitzetting en overdracht de aanwezigheid is geboden van escorterende personcelsleden van de Koninklijke Marechaussee (KMAR);
  3. Uiterlijk twee werkdagen na ontvangst van het dossier door de afdeling Overdrachten wordt, nadat door deze afdeling definitief is vastgesteld dat het claimakkoord zal worden gebruikt, een vlucht en een Dublin laissez-passer aangevraagd bij de DT&V. Dit gebeurt door middel van een emailbericht aan de ISTV mailbox en aan de regievoerder van de DT&V. De DT&V wordt aldus per email op de hoogte gebracht van de overdraagbaarheid (en de voorwaarden waaronder) van de Dublinclaimant. Tevens wordt door unit Dublin middels een emailbericht de locatie geïnformeerd waar de vreemdeling in detentie verblijft;
  4. Dublinoverdrachten vinden (in principe) altijd plaats vanuit het uitzetcentrum Zestienhoven te Rotterdam (hierna: uitzetcentrum). Vanuit organisatorische en bedrijfseconomische belangen is er voor gekozen om alleen vanaf die locatie een overdracht te organiseren. Als de vreemdeling tijdens de claimprocedure in vreemdelingenrechtelijke detentie verblijft, moet hij naar dit uitzetcentrum worden overgeplaatst, voordat de feitelijke overdracht ter hand kan worden genomen. Afgesproken is dat de regievoerder of de medewerker feitelijk vertrek van de DT&V de overplaatsing naar het uitzetcentrum bewerkstelligt binnen drie werkdagen na de melding van de overdraagbaarheid;
  5. Indien de vreemdeling nog niet in een detentiecentrum verblijft verzoekt unit Dublin aan de vreemdelingenpolitie of aan de KMAR om de vreemdeling in bewaring te stellen en de vreemdeling rechtstreeks naar het uitzetcentrum te (laten) vervoeren;

6. De DT&V op het uitzetcentrum houdt, voordat een vlucht wordt aangevraagd, een vertrekgesprek met de betrokken vreemdeling, ter voorbereiding op zijn of haar uitzetting;
7. De afdeling Boekingen van de DT&V te Schiphol maakt een (zogenoemde) Dublin Laissez-passer aan, als de feitelijke vluchtgegevens bekend zijn, en organiseert de feitelijke overdracht (indien uitzetting per vliegtuig) aan de accepterende lidstaat, met inachtneming van de eventuele specifieke voorwaarden;
8. Nadat Unit Dublin van de DT&V de vluchtgegevens en een kopie van de laissez-passer heeft ontvangen, bericht unit Dublin de ontvangende lidstaat uiterlijk drie werkdagen voorafgaand aan de geplande overdracht;
9. De DT&V op het uitzetcentrum maakt een vervoersopdracht voor de Dienst Vervoer & Ondersteuning (DV&O) en maakt tevens een (zogenoemde) reiscoverloppie met eventuele bijzonderheden voor de KMAR op Schiphol;
10. Bij een landoverdracht aan Duitsland en België informeert de DT&V van het uitzetcentrum de grensbrigade van de KMAR, die de feitelijke overdracht zal uitvoeren, en (in dit geval) het Gemeenschappelijk Grens Coördinatiecentrum (samenwerkingverband van de Koninklijke Marechaussee en de Duitse Bundesgrenzschutz) in Goch.
11. Voor de planning van de overdracht geldt dat dit uiteraard zo spoedig mogelijk wordt gerealiseerd. In de keten zijn de volgende streeftermijnen voor afgesproken ingaande op het moment dat het dossier aan de DT&V wordt overgedragen: binnen 8-10 werkdagen bij een landoverdracht aan België dan wel Duitsland en binnen 10-12 werkdagen (bij luchtoverdracht).

In voorkomende gevallen dient rekening te worden gehouden met langere termijnen door de inzet (en beschikbaarheid) van personeelsleden van de KMAR voor escorterende werkzaamheden. Het komt voor dat de vreemdeling een verzoek doet om de uitzetting achterwege te laten blijven op grond van artikel 64 Vw, waardoor het vertrek moet worden opgeschort.

- 3.7 Het vorenstaande samengevat wordt beoogd de uitzetting en overdracht van de betrokken vreemdeling binnen veertien dagen na ontvangst van een claimakkoord te hebben afgerond, waarbij eventuele bijzonderheden deze termijn kunnen verlengen.
- 3.8 De Staatssecretaris is van oordeel – en vooral vanuit organisatorische en bedrijfsmatige belangen en oogpunt gezien – in alle redelijkheid tot het vorenstaande praktijk te hebben kunnen komen. Hierbij dient niet onopgemerkt te blijven dat vanwege de betrokkenheid van verschillende (overheids)bestuursorganen een duidelijke, consistente en vooraf bepaalde uitvoering noodzakelijk is voor een probleemloze en praktische behandeling van een administratieve en feitelijke overdracht van vreemdelingen vanuit Nederland naar een ander lidstaat van de Europese Unie. Dit alles nog afgezien van de (mogelijke) betrokkenheid van niet-overheidsorganisaties, zoals bijvoorbeeld vlieg- of vervoersmaatschappijen en (eventuele transit) vlieghavens, zowel in Nederland als daarbuiten. Niet is gebleken dat de in het vorenstaande overzicht uit te voeren opeenvolgende handelingen bij een overdracht onredelijk zouden zijn en de totale periode onredelijk lang zou duren.

- 3.9 Gelet op het claimakkoord van de autoriteiten van Duitsland op 11 februari 2009, inhoudende akkoord te gaan met de overdracht van verweerder, en de feitelijke uitzetting en overdracht van verweerder op 18 februari 2009, is de Staatssecretaris van oordeel dat deze periode van in totaal zeven dagen meer dan redelijk is en er geen grond is voor de conclusie dat de genoemde periode van zeven dagen onredelijk lang heeft geduurd. Bovendien is de periode van zeven dagen beduidend korter dan en ruim binnen de hiervoor genoemde en naar de mening van de Staatssecretaris eveneens redelijke periode van veertien dagen. Daarbij wordt opgemerkt dat noch is gesteld, noch is gebleken dat een concrete uitzettingsmogelijkheid niet zou zijn benut.
- 3.10 De rechtbank overweegt weliswaar dat niet is gebleken dat verweerder heeft onderzocht of een eerdere overdracht mogelijk was, doch de Staatssecretaris is van oordeel dat de rechtbank daarbij heeft miskend dat een (feitelijke) overdracht middels een aantal (en hiervoor genoemde) verwijderingmodaliteiten geschiedt, waarbij de bedoelde periode van zeven dagen meer dan redelijk is. Daartoe is de in de bestreden uitspraak genoemde suggestie onvoldoende en wordt de praktijk van de controleerbare verwijdering en uitzetting uit Nederland miskend.
- 3.11 Gelet op dit vorenstaande is de Staatssecretaris van oordeel dat de rechtbank de periode vanaf claimakkoord op 11 februari 2009 tot het moment van uitzetting op 18 februari 2009 meer dan redelijk en zelfs voorvarend had dienen te beoordelen. In het verlengde hiervan had de rechtbank de opgelegde maatregel van bewaring rechtmatig dienen te beoordelen en het inleidende beroep ongegrond dienen te verklaren. Immers, de rechtbank heeft ten onrechte geoordeeld dat appelland onvoldoende voortvarend heeft gehandeld.

Grief 2:

- 3.12 Vervolgens overweegt de rechtbank ten onrechte in de laatste alinea op pagina 2 van de bestreden uitspraak:

"Naar het oordeel van de rechtbank zijn er, alle omstandigheden, waaronder de levensomstandigheden van eiseres, in aanmerking genomen, gronden van billijkheid aanwezig om hem (kennelijk bedoelend "haar") ten laste van de Staat een schadevergoeding toe te kennen vanaf 11 februari 2009, omdat vanaf die dag eiseres had kunnen worden overgedragen."

Toelichting op de grief 2:

- 3.13 De Staatssecretaris is van oordeel dat – en onder verwijzing naar hetgeen als eerste grief is overwogen – de rechtbank niet alleen ten onrechte de opgelegde maatregel van bewaring onrechtmatig heeft beoordeeld, maar tevens ten onrechte de dag, waarop de Duitse autoriteiten akkoord gingen met de wedertoclatie van verweerder tot hun land, als startmoment van de onrechtmatigheid van de onderhavige maatregel van bewaring heeft beoordeeld.
- 3.14 Door verweerder in casu slechts een zeer korte tijd tot uitzetting en overdracht te gunnen, wellicht in het meest positieve zin slechts te duiden in enkele uren, heeft de rechtbank miskend dat een dergelijke uitzetting en overdracht de uitvoering van een aantal praktische handelingen met zich brengt. Door verweerder een dergelijke korte tijd te gunnen is de uitzetting en overdracht, zoals bij de eerste grief is verwoord, praktisch niet

uitvoerbaar en zou slechts leiden tot onzekerheden en ongelijkheden bij de overdracht en uitzetting in zijn algemeenheid van vreemdelingen vanuit Nederland naar andere lidstaten in de Europese Unie.

- 3.15 Bovendien was er, gelet op het resultaat van de controle van het vingerafdrukkenstelsel Eurodac en de bij verweerder aangetroffen documenten ten aanzien van een ingediende asielaanvraag bij de autoriteiten van Duitsland (zie punt 4 in het proces-verbaal van 1 februari 2009 (dossierstuk 1)), een connectie naar de eerder genoemde Verordening, waardoor er geen andere mogelijkheid tot overdracht is dan door toepassing van de Verordening. Immers, de Verordening biedt, zoals blijkt uit artikel 29 van de genoemde Verordening, gelezen in samenhang met de preambule van de Verordening, een uitputtende regeling tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat door een onderdaan van een derde land is ingediend bij één van de lidstaten. Uit deze formulering valt af te leiden dat de lidstaten van oordeel waren dat de Verordening (EG) 343/2003 voorrang heeft op eventuele eerdere of andere overeenkomsten of mogelijkheden tot overname, daar waar het gaat om overdracht van asielzoekers.
- 3.16 Gelet op de doelstellingen van de Verordening is de Staatssecretaris daarom gehouden om, daar waar een vreemdeling kan worden overgedragen op grond van de Verordening, de Verordening toe te passen.
- 3.17 De Staatssecretaris is daarom van oordeel dat de rechtbank ten onrechte de praktische en uitvoerende handelingen, die noodzakelijk zijn voor de uitzetting en overdracht van verweerder aan de autoriteiten van Duitsland, heeft miskend en deze periode ten onrechte heeft geminimaliseerd tot slechts enkele ogenblikken.

Grief 3:

- 3.18 De rechtbank heeft ten onrechte in de twee laatste alinea's op pagina 2 van de bestreden uitspraak overwogen:

"Het beroep zal gegrond worden verklaard en de opheffing van de bewaring zal worden bevolen per 18 februari 2009.

Naar het oordeel van de rechtbank zijn er, alle omstandigheden, waaronder de levensomstandigheden van eiseres, in aanmerking genomen, gronden van billijkheid aanwezig om hem (kennelijk bedoelend "haar") ten laste van de Staat een schadevergoeding toe te kennen vanaf 11 februari 2009 omdat van die datum eiseres had kunnen worden overgedragen.

Daarom zal een schadevergoeding worden toegekend van € 80,- per dag voor de dagen die eiseres vanaf 11 januari 2009 heeft doorgebracht in een huis van bewaring. Dit betekent dat een schadevergoeding van € 560,- zal worden toegekend."

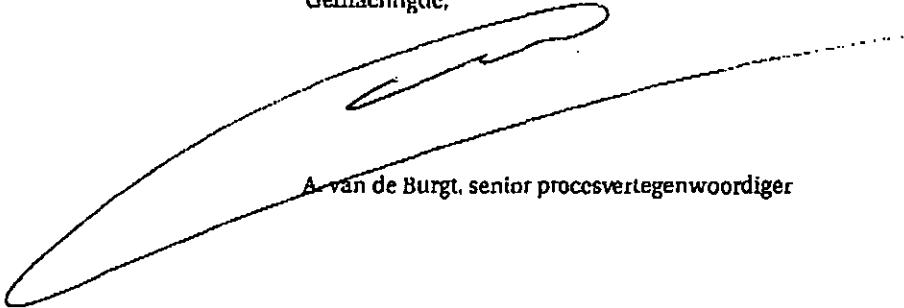
Toelichting op de grief 3:

- 3.19 De derde grief heeft geen zelfstandige betekenis en dient beoordeeld te worden in het licht van de overige grieven.

4. Conclusie

Gelet op het vorenstaande kan de uitspraak van de rechtbank niet in stand blijven. De Staatssecretaris verzoekt uw Afdeling het hoger beroep gegrond te verklaren, de uitspraak van de rechtbank te vernietigen, het verzoek om schadevergoeding af te wijzen en te doen wat de rechtbank had behoren te doen, namelijk het inleidende beroep alsnog ongegrond te verklaren.

Zwolle, 27 februari 2009
Gemachtigde,

A. van de Burgt, senior procesvertegenwoordiger

*Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Procesvertegenwoordiging
Postbus 40052
8004 DB ZWOLLE*